

Ved vurderingen af de besparelsesmuligheder, der vil være tale om, må yderligere indgå, at kriminalforsorgens kapacitet i arresthussektoren ofte betyder, at en arrestant må anbringes i betydelig afstand fra den ret, der behandler sagen. Endvidere vil hensynet til at undgå eller i al fald begrænse anvendelsen af isolation ofte medføre, at arrestanter i samme sag i overensstemmelse med retsplejelovens § 770 b, stk. 1, nr. 1, som en mindre indgribende foranstaltning end isolation placeres i forskellige arresthuse, hvoraf i al fald nogle i sagens natur må ligge i en vis afstand fra den ret, der behandler sagen.

Såfremt arrestanten kan deltage i retsmødet via en videoforbindelse fra et lokale i den pågældende kriminalforsorgsinstitution, vil der endvidere være tale om, at risikoen for undvigelse i forbindelse med fristforlængelsen reelt kan fjernes. Dette vil have betydning både for kriminalforsorgen og for politiet, herunder for sikkerheden for det personale, der varetager transport- og bevogtningsopgaven i forbindelse med retsmødet.

En mere hensigtsmæssig udnyttelse af politiets og kriminalforsorgens ressourcer forudsætter således normalt, at både retter og arresthuse eller andre institutioner, hvor arrestanten er anbragt, har det fornødne kommunikationsudstyr. En stor del af besparelsen vil således gå tabt, hvis arrestanten for at deltage i et retsmøde via videoforbindelse skal transporteres til den nærmeste ret eller offentlige myndighed med bemyndigelse til at stille kommunikationsmidler til rådighed for telekommunikation med billede i retssager, jf. § 192. Tilsvarende vil den eliminering af flugtfaren, der vil være en følge af, at arrestanten deltager via en videoforbindelse fra den kriminalforsorgsinstitution, hvor vedkommende er anbragt, gå tabt, hvis arrestanten i forbindelse med fristforlængelsen skal transporteres ud af institutionen.

For retterne vil det – i ressourcemæssig sammenhæng – reelt ikke gøre nogen forskel, om retsmødet foregår med arrestantens personlige tilstedeværelse eller som et videoretsmøde. Selv retsmødet vil ikke blive afviklet hurtigere (eller langsommere) som videoretsmøde sammenlignet med et traditionelt retsmøde, og arbejdet med forberedelse af og opfølgning på retsmødet vil være det samme for den medvirkende dommer.

En hensigtsmæssig udnyttelse af politiets og kriminalforsorgens ressourcer og en eliminering af arrestantens flugtmulighed i forbindelse med en fristforlængelse er naturligvis af væsentlig betydning. Men hensynet til den ressourcemæssige situation og til en eliminering af flugtfaren må afvejes over for en række andre hensyn, der alle skal sikre, at retsmødet afvikles på en måde, der både er og opleves som retssikkerhedsmæssig fuldt forsvarlig. I den afvejning må indgå med betydelig vægt, at varetægtsfængsling er et meget alvorligt indgreb.

5.2.2. De tekniske muligheder for deltagelse via en videoforbindelse.

I forhold til tidligere må det i dag i lyset af erfaringerne fra de gennemførte pilotforsøg lægges til grund, at den teknologiske udvikling har medført, at en videoforbindelse kan etableres med en så høj billede- og lyd kvalitet og teknisk stabilitet, at det er muligt uden problemer både at forstå og at danne sig et godt indtryk af retsmødets andre deltagere via videoforbindelsen. Endvidere vil der ved den konkrete opsætning af kameraer og skærme kunne sikres god mulighed for at skabe overblik bl.a. ved at kombinere oversigtsbilleder med nærbilleder af de enkelte deltagere i retsmødet.

Retsplejerådet finder derfor tilstrækkeligt grundlag for at lægge til grund, at de teknologiske forudsætninger for en tilfredsstillende billede- og lyd kvalitet nu er til stede. Denne vurdering finder rådet i øvrigt bekræftet af de erfaringer, som deltagerne i de seneste pilotforsøg alle har givet udtryk for.

Retsplejerådet finder ikke anledning til at gå nærmere ind i den måde, som det tekniske udstyr skal opsættes på. Den konkrete opsætning af kameraer og skærme samt den konkrete indretning af retslokale og vidneafhøringslokale må således ske med baggrund i de erfaringer, som er opnået med de seneste pilotforsøg. Rådet finder dog anledning til at pege på, at der bør være mulighed for, at arrestanten ikke blot tydeligt kan se de professionelle aktører, der deltager i retsmødet, men også bør have mulighed for at orientere sig om, hvem der i øvrigt er til stede i retslokalet. På samme måde bør også dommer, anklager og forsvarer kunne orientere sig om, hvem der er til stede i lokalet sammen med arrestanten.

Anvendelsen af videoretsmøder må endvidere forudsætte, at der er tale om en sikker kommuni-